

Адразу хачу сказаць, што я разглядаю секту як залежнасць. Апынуўшыся ў секце, чалавек губляе ўнутраную свабоду, надзявае розныя маскі рэлігійных заблытанняў, з якіх ужо не можа вырвацца самастойна, таму яму патрэбна дапамога. Часам дастаткова падтрымкі кагосьці блізкага, але часцей за ўсё сітуацыі бываюць настолькі складанымі, што патрабуецца дапамога спецыяліста. Чалавек, які трапляе ў секту – а даследаванні паказваюць, што часцей за ўсё гэта маладыя людзі, – сам не будзе прасіць дапамогі. Засігналаваць аб гэтым могуць яго блізкія, якія заўважылі дзіўныя змены ў паводзінах такой асобы. Няма розніцы, якую назву мае секта: кожная з іх адымае ў чалавека ўнутраную свабоду, а часам нават і розум. Таму, каб вярнуцца да нармальнага жыцця, чалавек павінен зноў знайсці свабоду і здольнасць думаць.

Кожная секта выкарыстоўвае свае метады вярбоўкі, і трэба быць вельмі ўважлівым да таго, хто і што нам прапануе. Напрыклад, вядомы такія метады, як хаджэнне па хатах у пошуку адзінокіх, хворых асоб або тых, хто адчаіўся, арганізацыя якіх-небудзь лагераў адпачынку або дабрачыннай дзейнасці. Варта памятаць, што секта патрабуе падпарадкавання, яна пачынае вырашаць усе аспекты жыцця сваіх членаў, а таксама выкарыстоўвае такія метады, як дэзінфармацыя і камуфляж.

Як дапамагчы чалавеку, які трапіў у секту?

Аўтар: кс. Павел Салабуда
17.04.2022 00:00

